

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga
w sprawie **K. K. i K. Ł.**

skazanych z art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 kwietnia 2023 r.,

kasacji wniesionych przez Prokuratora Generalnego na korzyść K. K. oraz na
niekorzyść K. Ł.

od wyroku Sądu Rejonowego w Zamościu

z dnia 15 lutego 2022 r., sygn. akt II K 1586/21,

**uchyla pkt VIII i pkt XVIII zaskarżonego wyroku i w tym zakresie
przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Zamościu.**

UZASADNIENIE

K. Ł. i K. K. oskarżeni zostali o to, że:

1. w dniu 11 października 2021 roku w Z. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali kradzieży szczególnie zuchwałej w ten sposób, że wykazując postawę wyzywającą i lekceważącą, zabrali w celu przywłaszczenia plecak wraz z zawartością o łącznej wartości 300 złotych na szkodę D. B.,

tj. o czyn z art. 278a § 1 k.k.,

2. w dniu 11 października 2021 roku w Z. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy opisanych w pkt I, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży grozili P. B. oraz D. B. pobiciem oraz używali przemocy wobec P. B. w ten sposób, iż szarpali go i przewrócili na ziemię, uderzali w twarz, czym spowodowali u pokrzywdzonego otarcia naskórka kończyny górnej lewej oraz stłuczenia szyi, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, czym narazili P. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 281 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

3. w dniu 11 października 2021 roku w Z. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali rozboju na osobie K. S. w ten sposób, iż stosując przemoc polegającą na szarpaniu pokrzywdzonego, zabrali mu z otwartego plecaka ściskacz do ręki o wartości 20 złotych. tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 15 lutego 2022 roku, wydanym w trybie art. 387 § 2 k.p.k. (sygn. akt II K 1586/21), uznano:

1) K. Ł. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, wyczerpujących dyspozycje:

- w pkt I - art. 278a § 1 k.k.,

- w pkt II, przy przyjęciu, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi - art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- w pkt III, przy przyjęciu, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi - art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

za które wymierzono mu:

- za czyn z pkt I na podstawie art. 278a § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I części dyspozytywnej);
- za czyn z pkt II na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k. w zb. z art. 11 § 3 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III części dyspozytywnej);
- za czyn z pkt III na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V części dyspozytywnej)
- na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną wymierzono 1 rok pozbawienia wolności (pkt VIII części dyspozytywnej).

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie m.in. obowiązku naprawienia szkody.

2) K. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, wyczerpujących dyspozycje:

- w pkt I - art. 278a § 1 k.k.,
- w pkt II, przy przyjęciu, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi - art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- w pkt III, przy przyjęciu, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi - art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

za które wymierzono mu:

- za czyn z pkt I na podstawie art. 278a § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XI części dyspozytywnej);
- za czyn z pkt II na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 281 k.k. w zb. z art. 11 § 3 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XIII części dyspozytywnej);
- za czyn z pkt III na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XV części dyspozytywnej);

- na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt XVIII części dyspozytywnej).

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie m.in. obowiązku naprawienia szkody.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 23 lutego 2022 r.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasacje na w stosunku do obu skazanych wniósł w trybie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 387 § 1 i 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku oskarżonego K. K. o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu, za przypisane mu przestępstwa, bez przeprowadzania postępowania dowodowego, kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, a następnie orzeczenia wyrokiem z dnia 15 lutego 2022 roku, wobec wymienionego, kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków dobrowolnego poddania się przez oskarżonego karze i doprowadziło do wymierzenia kary, na którą oskarżony nie wyraził zgody”* oraz *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 387 § 1 i 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku oskarżonego K. Ł. o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu, za przypisane mu przestępstwa, bez przeprowadzania postępowania dowodowego, kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie orzeczenia wyrokiem z dnia 15 lutego 2022 roku, wobec wymienionego, kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków dobrowolnego poddania się przez oskarżonego karze i doprowadziło do wymierzenia kary, która nie została zaproponowana przez oskarżonego i nie zyskała aprobaty prokuratora oraz pokrzywdzonego obecnego na rozprawie.”*

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w powyższym zakresie Sądowi Rejonowemu w Zamościu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

W istocie, lektura akt sprawy wskazuje na rażącą pomyłkę Sądu w stosunku do obu oskarżonych, polegającą na błędnym orzeczeniu kary łącznej wobec każdego z nich (na korzyść K. Ł. i na niekorzyść K. K.). Pierwszy z nich uzgodnił karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a orzeczono wobec niego karę w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Natomiast poczyniono zupełnie odwrotnie w stosunku do drugiego oskarżonego.

Niewątpliwie uregulowanie art. 387 k.p.k. obliguje sąd nie tylko do oceny zaistnienia wszystkich warunków dopuszczalności złożonego wniosku (tj. zgodności zgłaszanych we wniosku, zaakceptowanych przez uprawnionych uczestników postępowania, propozycji, w tym również tych co do oceny prawnokarnej zarzucanego oskarżonemu czynu, wymiaru kary bądź środków karnych, z obowiązującymi przepisami prawa karnego materialnego). Sąd decydując się na uwzględnienie wniosku zobligowany jest do respektowania jego warunków. Orzeczenie kary odmiennej niż ta ustalona z oskarżonym (niezależnie czy dzieje się to na jego korzyść czy niekorzyść), zawsze stanowi naruszenie dyspozycji tego przepisu. W sprawie niniejszej Prokurator Generalny wniósł kasacje zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść poszczególnych oskarżonych z uwagi na kierunek błędnego rozstrzygnięcia Sądu w stosunku do każdego z nich.

Wobec powyższego, uznając zasadność stanowiska Prokuratora Generalnego należało orzec jak w sentencji.

[SOP]

[Ł.n]

